

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/24/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313202157
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Moravová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1313202157.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Moravovou, v právnej veci navrhovateľa: X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/X, Z., zast. JUDr. Vladimír Girášek, advokát, so sídlom Lazaretská 31, Bratislava, proti odporcovi: R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/X, Z., zast. JUDr. Juraj Hadrabulec, advokát, so sídlom Riečna 2, Bratislava, o zaplatenie 3.087,20 Euro s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Navrhovateľka je p o v i n n á zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 644,90 Euro, predstavujúce trovy právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu odporcu vedený v peňažnom ústave M. a.s., č.ú.: XXXXXXXX/XXXX, VS: 0613, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom vo veci samej, podaným na tunajšom súde dňa 19.02.2013, po pripustení poslednej zmeny petitu uznesením č.k. 14C 24/2013-66 zo dňa 11.09.2013, sa navrhovateľka voči odporcovi domáhala zaplatenia sumy vo výške 3.087,20 Euro s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania, titulom náhrady škody spôsobenej odporcom znemožnením užívania navrhovateľkinho bytu. Svoj návrh skutkovo odôvodnila tým, že rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 11C 135/2007-121 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co 184/2010-206, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov právoplatne skončeného dňa 20.02.2012, nadobudla navrhovateľka do výlučného vlastníctva 2-izbový byt č. 9 s príslušenstvom v celosti, v podiele 1/1, nachádzajúceho sa na 2. poschodí bytového domu na I. ulici X, súp.č. XXXX, postaveného na parcele č. 13441/1, okres Z. R., obec BA-m.č. Nové Mesto, katastrálne územie I. W., zapísaného na LV č. XXXX a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti 5738/257680 (ďalej len ako byt) s povinnosťou vyplatiť odporcovi sumu 16.596,96 Eur. Navrhovateľka vyzývala odporcu na prevzatie finančných prostriedkov s tým, že byt bude

-2- 14C 24/2013

môcť užívať ako výlučný vlastník. Odporca na jej výzvy nereagoval, preto navrhovateľka zložila predmetnú výšku finančných prostriedkov do notárskej úschovy u notárky JUDr. Ruženy Bayerovej, na Továrenskej ulici 8 v Bratislave. Navrhovateľka podpísala Zápisnicu o prijatí peňazí do notárskej úschovy dňa 29.2.2012 s tým, že predmet úschovy bude uvoľnený v prospech odporcu ako oprávneného, na základe originálu alebo úradne osvedčenej kópie protokolu o vystaňovaní odporcu z nehnuteľností podpísaného podpisom navrhovateľa a odporcu - originálu alebo úradne osvedčenej kópie právoplatného rozsudku príslušného súdu, ktorým bude uložená povinnosť odporcu vypratať nehnuteľnosť. Notárska zápisnica je platná a účinná a predmet úschovy je v úschove v lehote do 1.3.2016. Pretože navrhovateľka, ako výlučná vlastníčka vyššie uvedeného bytu, v byte nemôže bývať,

je nútená platiť si náhradné ubytovanie a to až do vypratania bytu odporcom. Býva v ubytovni na N. ulici v Z. od 3. augusta 2009, výška ubytovného je vo výške cca. 210 - 212 EUR mesačne. Navrhovateľka predmetný byt opustila ešte v čase rozhodovania prvostupňového súdu o vyporiadaní BSM, kedy sa odporca v auguste 2009 oženil a nasťahoval do bytu svoju manželku W. E.. Odporca so svojou manželkou neprihliadali na skutočnosť, že v byte žije aj navrhovateľka a nemá inú možnosť bývania, presťahovali jej hnutelné veci do malej izby takým spôsobom, že nie je možné izbu užívať, veľké množstvo osobných vecí jej zničili, vrátane nábytku. Odporca presťahoval všetky jej osobné veci a nábytok, s výnimkou obývacej steny, kuchyne, sedačky, ktorú užívajú, do malej izby. V tejto malej izbe nemala priestor ani na spanie, pretože celá izba je zaprataná nábytkom. Uviedla, že je ťažké užívať byt s odporcom a jeho manželkou, aj s ohľadom na jeho malú rozlohu. Byt sa nedá reálne rozdeliť tak, aby ho mohli 3 ľudia spoločne bez problémov užívať. Odporca a jeho manželka sa k navrhovateľke správali bezohľadne, vymenili jej zámky a dvere, zničili hnutelné veci a jej osobné veci. Škoda, ktorú jej spôsobili je nevyčísľiteľná, bola nútená si zakúpiť celoročné oblečenie a všetky hnutelné veci na bežné denné používanie. Navrhovateľka po celú dobu nemohla do bytu vstúpiť, pretože sa bála o svoj život a zdravie a byt jej nebol odporcom prístupný. S ohľadom na jej vek a zlý zdravotný stav, je spôsob bývania v náhradnej ubytovni veľmi náročný a preto žiadala ako satisfakciu náhradu nákladov, ktoré jej vznikli. Pretože odporca v minulosti navrhovateľku pravidelne fyzicky a psychicky ohrozoval, čoho dôkazom sú aj nespočetné trestné oznámenia navrhovateľky na políciu, nebolo v skutočnosti možné zotrvať v spoločnom byte za týchto okolností. Navrhovateľ v minulosti neplatil žiadne poplatky súvisiace s užívaním bytu. Výška nájmu za náhradné ubytovanie bola v rozhodnutí prvostupňového súdu zohľadnená do februára 2010. Navrhovateľka však naďalej nemôže byt užívať a je nútená bývať v ubytovni. Práve z tohto titulu žiadala zaplatenie hodnoty nájmu až do uvoľnenia bytu odporcom, pretože od právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM neboli tieto finančné prostriedky zohľadnené v cene, ktorú má odporcovi vyplatiť z vyporiadania BSM a odporca jej tým, že byt na základe právoplatného rozsudku neuvoľnil, spôsobuje škodu, spočívajúcu v tom, že musí každý mesiac platiť náhradné ubytovanie. Navrhovateľka si okrem dlžnej istiny uplatnila v žalobnom návrhu (pôvodne suma 2.701,82 Euro) aj poplatok za zaplatenie dane z nehnuteľností na rok 2012 vo výške 22,62 Euro.

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.04.2013 v ktorom uviedol, že pokladá navrhovateľkin návrh za nepodložený a žiadal aby ho súd zamietol. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka z bytu odišla dobrovoľne a na základe vlastného slobodného rozhodnutia sa ubytovala v inom priestore, a je teda vecou navrhovateľky, že znášala náklady na ubytovanie mimo predmetného bytu. Uviedol, že navrhovateľka okrem vlastného tvrdenia, že by ju odporca mal akokoľvek ohrozovať alebo jej znemožňovať užívanie bytu žiadnym spôsobom nepreukázala.

-3- 14C 24/2013

Navrhovateľka nevykonala žiadne úkony smerujúce k prejavu vôle na nasťahovanie do bytu a to ani v rovine faktickej a ani roviny právnej. Takisto uviedol, že navrhovateľka mohla vykonať viacero krokov smerujúcich k jej nasťahovaniu do bytu ako napr. mohla požiadať orgány PZ o uvedenie do bytu, podať návrh na vydanie predbežného opatrenia, podať návrh o určenie rozsahu užívania bytu a iné. Žiadny z týchto krokov navrhovateľka nevykonala, čo len nasvedčuje nedostatku vôle na jej strane užívať predmetný byt. K uplatnenému nároku na zaplatenie 22,62 Euro titulom dane z nehnuteľnosti odporca uviedol, že v tejto časti je návrh takisto bez právneho základu, pretože táto povinnosť vyplýva zo zákona vlastníčkovi nehnuteľností a nie tomu, kto nehnuteľnosť fakticky užíva. Odporca investoval do obnovy predmetného bytu značné prostriedky vo výške viac ako 3.000 Eur, spočívajúce vo výmene okien a iné, za obdobie od kedy sa navrhovateľka odsťahovala z bytu platil odporca všetky platby spojené s užívaním bytu, preto žiada odporca aby súd návrh na začatie konania zamietol a zaviazal navrhovateľku k náhrade troch konania.

Po otvorení pojednávania vo veci samej navrhovateľka uviedla, že dlhodobo žije na ubytovni, nakoľko nemôže bývať v byte ktorý jej patrí, pričom si dlhšie už nemôže dovoliť platiť jednu izbu v ubytovni, pretože suma sa zvyšuje každým mesiacom. Návrh na vypratanie bytu navrhovateľka podala následne po tom, kedy bola ako vlastníčka predmetného bytu zapísaná do Katastra nehnuteľností. O tomto návrhu však nebolo ešte právoplatne rozhodnuté. Od susedov vie, že v súčasnosti užíva odporca jej byt so svojou novou manželkou a s jej deťmi. Nemá kľúče od bytu, odporca s manželkou jej bráni vo vstupe do bytu. Manželka odporcu si už v čase, kedy ešte len prebiehalo konanie o vyporiadaní BSM do bytu nasťahovala (v tom čase v ňom ešte stále bývala aj navrhovateľka) a doniesla si tam aj vlastný nábytok, pričom všetok nábytok navrhovateľky bol odporcom premiestnený do jednej izby. Navrhovateľka si

návrhom uplatňuje náhradu škody o finančné prostriedky, ktorými sa znížilo jej imanie z dôvodu, že musí uhrádzať prostriedky na ubytovanie, teda náhradu za náklady ktoré jej vznikli s tým, že nemala možnosť ten byt užívať. Odporca navrhovateľku fyzicky napádal, znehodnotil nábytok, ktorý nadobudla počas manželstva, zlikvidoval jej osobné veci, avšak tieto tvrdenia nevie nijako preukázať, nakoľko pri tom neboli prítomný žiadny svedkovia. Z predmetného bytu sa vysťahovala z dôvodu, že si nevedela predstaviť spoločné bývanie v byte s odporcom a jeho rodinou a tiež sa obáva fyzického násillia zo strany odporcu.

Odporca žiadal, aby súd návrh zamietol. Podľa jeho tvrdenia navrhovateľka nemala a nemá úmysel byt užívať. Navrhovateľka opustila byt dobrovoľne na základe svojej slobodnej vôle, nevyužila žiadny právny prostriedok na to, aby sa do bytu dostala (napr. svojpomoc, požiadať orgány PZ na uvedenie do bytu). Odporca podľa jeho tvrdenia užíva iba jednu izbu predmetného 2-izbového bytu, žiadne ďalšie osoby s nimi nebývajú a nič nebránilo a ani nebráni navrhovateľke aby bývala v druhej izbe tohto bytu, pokiaľ sa nevyriešia ich vzájomné pomery, pretože v danom prípade nejde len o otázku vlastníctva bytu ale aj financií, ktoré odporca preukázateľne do bytu vynaložil. Odporca uviedol, že je ochotný sa s navrhovateľkou dohodnúť, nakoľko sám do bytu investoval nemalé peniaze, napr. výmenu okien. Čo sa týka výmeny zámkov podľa vyjadrenia odporcu tento ich vymenil len z bezpečnostných dôvodov, nie s úmyslom znemožňovať navrhovateľke užívanie bytu. Kľúče chcel odporca odovzdať navrhovateľke, táto ich však pred svedkami odmietla. Následne na to šiel odporca na políciu, kde spísal záznam o odmietnutí prevzatia kľúčov, pričom pri spísaní bol prítomný policajt a dvaja svedkovia, ktorí boli pri tom, keď navrhovateľka odmietla prevziať kľúče. Pokiaľ by navrhovateľka mala fakticky záujem o užívanie bytu môže tak učiniť okamžite.

-4- 14C 24/2013

Navrhovateľka odmieta tvrdenie odporcu, že kľúče od bytu jej odporca dával ešte v období keď v byte bývala, bolo to v období keď bývala na slobodárke. Prišiel za ňou do zamestnania, pričom jej dával niečo podpisovať, avšak kľúče jej nedal, len jej oznámil, že vymenil dvere. Odmieta kľúče od bytu s odôvodnením, že v byte s nimi bývať nebude.

Navrhovateľka vzala návrh v časti o zaplatenie dane z nehnuteľnosti vo výške 22,62 Euro späť a žiadala konanie v tejto časti zastaviť. Súd o návrhu na čiastočné zastavenie konania rozhodol uznesením č.k. 14C 24/2013-52 zo dňa 19.06.2013 tak, že konanie v časti o zaplatenie 22,62 Euro zastavil.

V ďalšom priebehu sa navrhovateľka pridržiavala svojho návrhu a dovtedajších tvrdení s výnimkou tvrdenia, že ju odporca fyzicky napádal. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 10.09.2013 uviedla, že odkedy sa nastťahovala odporcova manželka do predmetného bytu, nebolo voči nej ani zo strany odporcu ani zo strany jeho manželky, vyvíjané nijaké fyzické ani psychické násillie. Uviedla, že odporcu nikdy nevyzvala aby sa z bytu vysťahoval.

Odporca uviedol, že v izbe navrhovateľky nahromadil nábytkom až po tom, čo navrhovateľka dobrovoľne opustila byt. K tvrdeniu navrhovateľky, že odporca zničil všetok jej nábytok po tom, čo sa z neho navrhovateľka odsťahovala uviedol, že miestnosť kde bývala navrhovateľka a teda kde sa nachádzal jej nábytok dal deratizovať, keďže k navrhovateľke chodil na návštevy jej brat, po ktorom zostali pomočené matrace, v byte bol neporiadok, špina. Všetko čo bolo v izbe navrhovateľky vyhádzal a v súčasnosti je prázdna avšak nie všetko, čo sa v nej nachádzalo patrilo jej. V súčasnosti býva odporca v byte s jeho manželkou a psom.

Navrhovateľka popiera tvrdenia odporcu, pričom tvrdí, že byt aj nábytok bol vždy udržiavaný a čistý. Odporca jej znemožňoval užívať predmetný byt tým, že jej zapratal izbu (o rozmere 1,5 m x 2,5 m) s jej nábytkom z ostatného bytu, čím nemala priestor v izbe na bývanie. Do izby nebolo možné vkročiť, bola úplne zaprataná, nakoľko si odporca s manželkou kúpili nové zariadenie do zvyšku bytu. Okrem toho navrhovateľka založila do spisu potvrdenie správcu bytového domu o nedoplatku za služby spojené s užívaním bytu, ktoré sú evidované na navrhovateľku ako na vlastníčku predmetného bytu vo výške 1.120,82 Euro.

V konaní bola vypočutá svedkyňa W. E., nar. XX.XX.XXXX súčasná manželka odporcu, ktorá k veci uviedla, že chodila do predmetného bytu v čase, keď už odporca bol s navrhovateľkou rozvedený, ale len na návštevy. Nastťahovala sa do bytu až keď navrhovateľka z bytu dobrovoľne odišla. V

izbe navrhovateľky sa nachádzali dve váleudy, malá obývacia stena, pre ktorú si prišiel pán, ktorý jej ju dal a sedačka. S odporcom všetok zvyšný nábytok vyhodili, pretože váleudy boli pomočené, v dezolátnom stave a vymenili s odporcom okno, ktoré bolo spráchnivené a prasknuté. Odporca bol niekoľkokrát za navrhovateľkou oznámiť jej aké zmeny sa v izbe robia, ako aj že jej z izby vyhádzali pomočené posteľe. Svedkyňa knihy, osobné veci a doklady navrhovateľky podľa jej tvrdenia zložila, dala do vreca a uskladnila do pivnice, ktoré sa tam do dnešného dňa nachádzajú. Navrhovateľka sa ich nikdy nedomáhala a doteraz si ich nevyzdvihla. Uviedla tiež, že odo dňa kedy opustila navrhovateľka predmetný byt sa do bytu nechcela vrátiť a neriešila to ani cestou polície.

-5- 14C 24/2013

Súd vykonal dokazovanie z návrhu na začatie, výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkyne, oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to s/so: výpisom z LV č. XXXX, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 11C 135/2007 - 181, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co 184/2010-206, Notárskou zápisnicou o notárskej úschove N 186/2012, U 5/2012 zo dňa 29.02.2012, potvrdením Bytosprávy s.r.o. zo dňa 24.05.2013, potvrdením Bytosprávy s.r.o. zo dňa 03.09.2013, faktúrami č. 4010990, 40101697, 40102480, 40103302, 40104290, 40105078, 40105737, 40106367, 40107279, 40108254, 40109069, 40100079, 40100952.

Tunajší súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), je vlastníkom v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.; výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (v znení prepisu účinného ku dňu omeškania).

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú:

1/ porušenie právnej povinnosti

2/ existencia škody

3/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou

4/ zavinenie

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností,

-6- 14C 24/2013

vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pri

občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovoprávny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť.

Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovoprávneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia).

Zhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach a s prihliadnutím na všetko, čo za konania vyšlo najavo, vrátane prednesov a vyjadrení účastníkov konania, mal súd za preukázané, že navrhovateľka je výlučným vlastníkom predmetného bytu, ktorý užíva odporca so svojou manželkou bez právneho titulu, nakoľko nie je ani jeho vlastníctvom ani ho nemá v nájme, tzn. že vedome užíva cudziu vec. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že navrhovateľka opustila predmetný byt na základe vlastného slobodného rozhodnutia a ako neskôr uviedla, od kedy sa do bytu nasťahovala odporcova manželka nebolo voči jej osobe zo strany odporcu ani jej manželky vyvíjané nijaké násilie, či už psychické alebo fyzické, čím vyvrátila svoje skoršie tvrdenie o tom, že by sa k nej odporca správal násilne. Pôvodné tvrdenie navrhovateľky, že ju odporca v minulosti fyzicky a psychicky ohrozoval, čoho dôkazom sú aj nespočetné trestné oznámenia na polícii, neboli v konaní žiadnym spôsobom preukázané. Súd mal za to, že neboli naplnené zákonné predpoklady podľa § 420 OZ na vznik zodpovednosti odporcu za škodu. Súd konštatuje, že konaním odporcu nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej ani zmluvnej povinnosti. Išlo o užívanie bytu bez právneho titulu, tzn. o bezdôvodné obohatenie na úrok navrhovateľky a minimálne konanie v rozpore s dobrými mravmi. Taktiež nemal preukázanú priamu príčinnú súvislosť medzi správaním odporcu a spôsobenou škodou vo forme vynaložených nákladov za náhradné ubytovanie navrhovateľky. Navrhovateľka nikdy nevyzvala odporcu, aby sa z predmetného bytu aj s manželkou vysťahoval, nikdy sa nesnažila vzniknutú situáciu riešiť napr. svojpomocne, privolaním orgánu PZ na uvedenie do bytu, nikdy jej nebolo zo strany odporcu bránené aby predmetný byt užívala. Išlo o rozhodnutie navrhovateľky a akýsi vnútorný rozpor s tým, že by uvedený byt užívala spoločne s odporcom a jeho manželkou. Na základe uvedeného a vyššie citovaných zákonných ustanovení, tunajší súd pre nenaplnenie zákonných predpokladov na vznik občianskoprávnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ, návrh navrhovateľky v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

-7- 14C 24/2013

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení § 149 ods. 1 O.s.p., súd preto priznal odporcovi ako v spore úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania v celkovej výške 644,90 Euro, trov právneho zastúpenia vo výške 159,60 Eur účelne vynaložené na bránenie práva odporcu a vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Základnú sadzbu tarifnej odmeny súd určil podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky na sumu 121,17 Euro, vychádzajúc z hodnoty sporu 3.087,20 Euro. Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania za nasledujúce úkony právnej služby:

- prevzatie a príprava právneho zastúpenia zo dňa 20.04.2013, podľa § 14 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., v platnom znení účinnom do 30.06.2013, t.j. vo výške 53,20 Euro, t.j. 121,17 Euro + 7,81 Euro + 20% DPH;
- písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k návrhu na začatie konania zo dňa 22.04.2013, podľa § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., v platnom znení účinnom do 30.06.2013, t.j. 121,17 Euro + 7,81 Euro + 20% DPH;
- účasť na pojednávaní dňa 18.06.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., v platnom znení účinnom do 30.06.2013, t.j. 121,17 Euro + 7,81 Euro + 20% DPH;

- účasť na pojednávaní dňa 10.09.2013 podľa § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z, v platnom znení účinnom od 01.07.2013, t.j. 121,17 Euro + 7,81 Euro + 20% DPH;
- účasť na pojednávaní dňa 19.11.2013 podľa § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z, v platnom znení účinnom od 01.07.2013, t.j. 121,17 Euro + 7,81 Euro + 20% DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne v 2 vyhotoveniach, prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).